A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 31.

MAANDAG, DEN 16den APRIL.



PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 12 *April* 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: SALOMON MEIJER BROMET, Weduwenaar van VROUWTJE JACOB SOESMAN, geboren te *Amsterdam* en GRACIA DEL CASTILHO, geboren te *Suriname*, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

PARAMARIBO, *den* 14 *April* 1838.

De ondergeteekende adverteert bij dezen, dat na Woensdag den 18den dezer, de wekelijksche Soirées ten Gouvernements-huize [illegible] niet meer zullen plaats hebben.

[illegible] Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal,
De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Pro Justitia.

EDICTALE CITATIE.

Uit krachte van de acte derde default, met admissie tot eene vierde daging, *ex super abundanti*, door Heeren Commissarissen ter Criminele Rolle van het Geregtshof der Kolonie Suriname, de dato 23 Maart 1838, verleend aan het Publiek Ministerie dezer Kolonie, Impetrant van Edictale Citatie en Eischer ter eenre;

op ende jegens:

SUSANNA ELISABETH NAHAR, beklaagde ter andere zijde.

Zoo wordt door mij, Exploicteur bij het Geregtshof dezer Kolonie, voor de vierde maal, *ex super abundanti*, bij Edicte *ad valvas curiae* gedagvaard:

De Persoon van SUSANNA ELISABETH NAHAR, om ter zake der misdaad, waarvan zij beschuldigd wordt, zich ter Criminele Rolle van gemeld Geregtshof te sisteren, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 27sten April 1838, des voormiddags ten *negen* ure, ten einde op de vereischte praagpoincten te worden gehoord, met inthimatie, dat bij faute van dien, tegen dezelve zullen verzocht worden, zoodanige profijten, als naar regten, zullen bevonden worden te behooren.

Paramaribo, *den* 12 *April* 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

EDICTALE CITATIE.

(16568) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren van den uitlandigen T. TUEES, wegens het provenue van de op den 2den Februarij 1838, bij Executie verkochte Erf, gelegen op den hoek van de *Joden Breedestraat* en de *Waterkant*, bekend oude Wijk onder La. D. No. 337 en nieuwe Wijk onder La. C. No. 96, denzelven T. TUEES aangekomen hebbende.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden, ter *prae et concurrentie* Rolle van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 18den Mei 1838, des voormiddags ten *acht* ure, en aldaar te zien lezen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *prae et concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen, als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie [illegible] kunnen of mogen [illegible] geaffigeerd alhier [illegible]

Paramaribo, *den* 12 *April* 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Advertentien.

De COMMISSIE VAN DOLEANTIE voor de Schutterij, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, bij Gouvernements-Order, dd. 7 December 1837, hare zitting bepaald hebbende op Vrijdag den 20sten dezer, zoo wordt aan de belanghebbenden, door deze kennis gegeven om hunne bezwaren, schriftelijk bij den Kwartiermeester der Schutterij, vóór of op dien dag in te zenden.

Paramaribo, *den* 12 *April* 1838.
De President van voornoemde Commissie,
SALOMON DE LA PARRA.

Het KOHIER van de getaxeerde *Huurwaarde der Huizen* aan *Paramaribo* over de Jaren 1837, 1838 en 1839 ingevolge resolutie van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, de dato 11 dezer, *executoir* verklaard zijnde, zoo verwittigt de ondergeteekende, de Ingezetenen, dat deze belasting over de Jaren 1837 en 1838, vóór *ultimo* dezer maand ten zijnen Kantore moet worden aangezuiverd.

Paramaribo, *den* 12 *April* 1838.
De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
WESENHAGEN.

(16586) De *VENDUEN* ten huize van den Heer J. J. G. SPILKER, zijn *nader* bepaald, op den 19den en 20sten dezer, des namiddags om 4 uren.
Paramaribo, *den* 16 *April* 1838.

(16548) D. JANSEN EIJKEN SLUIJTERS en twee Bedienden vertrekken.

(16587) P. BALFOUR VAN BURLEIGH, zal voor eenigen tijd deze Kolonie verlaten.

MENGELINGEN.

De Onzijdigen en de Haaijen.

Het volgende is de hoofdzakelijke inhoud van een brief van den Luitenant M. Fitton, van de Engelsche zeemagt, aan den Heer Nichol, Procureur des Konings te Jamaica.

[illegible] Opperbevelhebber der vloot van Jamaica, in 1799, [illegible] Kotter the Sparrow, nevens een adviesvaartuig van het Schip the Abergavenny, onder mijn bevel, te kruisen in den doorgang van Mona.

Op de oostkust van Jamaica namen wij te zamen het middagmaal, en bevindende, bij het vaststellen onzer maatregelen, dat the Sparrow tien stukken voerde, terwijl mijn vaartuig met drie zesponders gewapend was, waren wij (na den maaltijd) overtuigd in staat te zullen wezen, om een of ander korvet van den vijand te nemen; ja zelfs hadden wij, bij onze scheiding, het reeds zoo ver gebragt, van een fregat te zullen aanvallen en heerlijk te havenen.

In den nacht geraakten wij, gedurende het jagen, van elkander, doch vonden elkaar, eenige dagen later, op de hoogte van Jacquemie, op de Zuidkust van St. Domingo terug. Bij het aanbreken van den dag bevond zich te Sparrow ongeveer zes mijlen (Engelsche) in den wal: door een sein noodigde ik Luitenant Whylie, om bij mij aan boord te ontbijten.

Terwijl zijne sloep in het vaarwater was, zette ik mij op het hek neder, om haar te zien opkomen. De morgen was wel en helder, de zee slecht, en doorschijnend. De klip van Altavella was op een' verren afstand zigtbaar, en vertoonde zich voor de schijf der zon, welke uit de kim ten voorschijn rees; eene uitgebreide afwisselende kustlijn, met het eiland la Vache aan lij; de verbazende bergen van Grand Ance, bekleed met eeuwig groene wouden, bezet met koffijplantaadjen, den voet verborgen in een' drijvenden nevel, mengden hunne bekroende toppen, met het hemelsblaauwe luchtgewelf! Het geheele tooneel had iets, zoo bezielends,

gevoegd bij de aangename koelte van den morgen, en de stilte in het rond, dat dit alles te genieten eene reis van vijf duizend mijlen waardig was, zoo wel als de kans om aan de gele koorts te sterven; het lot van zoo menig goeden jongen onder mijne bekenden.

Terwijl ik dus achter op zat, zag ik, op eenigen afstand van het vaartuig, een' dooden os, op de oppervlakte des waters drijven, met eenige haaijen druk bezig hem te verschuren. Dit baarde mij geene verwondering, want ik bevond mij juist in het vaarwater van de met vee geladene schepen, van Puerto Cavello en La Guayra; ik gaf echter last hem op zij te halen; hetwelk gedaan werd, en de haaijen volgden. Onder dezelve was er een, grooter dan de anderen, die ik besloot te vangen, om een' wandelrotting van zijne ruggegraat te maken, door er een ijzerdraad door te steken; zoo als ik dikmaals had zien doen.

Ik sloeg een stuk vleesch van vier pond aan den hoek, doch vriend haai wreef er zich eenige malen tegen aan, en scheen er geen lust toe te hebben, schoon de anderen het zouden hebben aangenomen, indien ik het niet weggetrokken had. — Bemerkende dat onze ongure klant wat kieskeurig was, verwisselde ik het aas voor een stuk spek, hetwelk hij, na het eerst eenigen tijd versmaad te hebben, aangreep. Met een' sterken ruk haalde ik den haak door zijne kaak; waarop hij, op zijne beurt, eenen sprong voorwaarts deed; doch na dat ik, met een zestig vaams lijn, hem eenigen tijd had spelende gehouden, werd hij eindelijk aan boord geheschen.

Spoedig begon men hem te ontleden, en, begeerig om te zien wat hij in zijne maag had, opende men dezelve, en, tot onze groote verwondering, kwam er een dikke bundel papieren, met een touwtje zamen gebonden, voor den dag.

De Matroos die bij deze gelegenheid de voornaamste rol speelde, was, als de meeste anderen, een spotboef; en zeide, toen hij mij den bundel overreikte, met een' glimlach: »Een paket, Mijnheer, ik ben....! ik hoop dat het uit Engeland komt: Als Mijnheer (zijn' hoed afnemende) eens wou zien of er een brief voor me bij is; ik zou gaarne weer eens van de ouwe zaken hooren."

Behalve den omslag waren de papieren in goeden staat, en hadden betrekking tot de lading van een schip; en een brief gedagteekend »van Curacao begon aldus: »Mijn vriend Christoffel Schultz van Baltimore, Supercarga van de Amerikaansche brik Nancy, zal u dezen overhandigen. Hierop volgden handelszaken.

Mijn eerste gedachte was dat de haai van het eiland Curacao kwam; doch ik kwam later op het denkbeeld, dat deze papieren konden zijn over boord geworpen, van een vaartuig, dat door een van onze kruisers werd gejaagd.

Ik praaide den uitkijk in top, om goed uit te zien, daar er denkelijk een vaartuig in de nabijheid was. »Niets te zien, Mijnheer!" was het antwoord, »dan de kotter the Sparrow onder den wal, en zijne sloep die hier naar boord komt." — »Wel jongen, goed uitkijken, denk om de flesch rum, den daalder, en den dag passagieren, aan wal," riep ik hem toe; want ik had de gewoonte mijn volk te beloonen voor ieder vreemd zeil, dat bleek vijandelijk te wezen; en ingevalle van grove nalatigheid, dat echter zelden gebeurde, bekwamen zij wel iets anders. En toch was mijn volk zeer aan mij verkleefd, wegens de stellige overtuiging, dat mijn eigen broeder van mij op dezelfde wijs zou behandeld worden; daar ik nooit (zoo als zij zeiden) van den een visch, van den ander vleesch maakte; en geen vergrijp opmerkte tot ik er de scheenen tegen gestoten had.

Kort daarna kwam Luitenant Whylie aan boord. Hij was een van de oude school, een volmaakt zeeman, die, even als ik zelf, op het water had gezwakt sints hij uit den dop was; en toch had hij, evenmin als olie, eenigen verwantschap met water, daar hij nooit water innam. Hij was dapper, waardeerde den vijand hoog, en nam hem na; »Ra aan Ra" was zijn spreuk. Zijne opvoeding had hij genoten uit de boeken, die op de roerkap zwierven, alles even waar en geleerd; zoo als de *Ilias* van Homerus, Hudibrass, Bunjans Christensreize enz. — Wat zijne godsdienst betrof, een *wel gezegd* gebed was hem beter dan een monniken leven: hij verfoeide den Paus en zijn' aanhang, doch zou over boord gesprongen hebben om hem te redden als het noodig was geweest. In het gesprek was Luitenant Whylie kort en krachtig; maar als hem een woord van echt geleerde lengte voor den boeg kwam, was iedere uitkomst hem even na, en hij had er slag van, nog eene lettergreep te voegen, bij die welke reeds lang genoeg waren. De West-Indie bevielen hem het best »het ware land, waar men altoos drinkt en altoos dorst heeft." Helaas; arme Whylie! Hij heeft zijne laatste reis aangenomen; menigen kruistogt hebben wij te zamen gemaakt; hij was een vrolijke, goedhartige jongen.

Toen Luitenant Whylie aan boord kwam, had het volgende gesprek plaats.

Whylie. Wat hebt ge me dezen morgen laten ophalen; en geen zuchtje wind aan de lucht; kom is het ontbijt klaar?

Fitton. Wel mijn vriend Whylie, wat fortuin hebt ge in ons afzijn gehad?

Whylie. Fortuin? Wel ik heb een Hollandsche en een Fransche schoener genomen, en eene Amerikaansche brik aangehouden. (Rond ziende en den haai gewaar wordende). Maar wat maakt gij uw dek liederlijk met deze verwenschte beesten? Ge zult al uw leven een jongen zijn, Fitton.

Fitton. Zeg Whylie! Heette uwe Amerikaansche brik Nancy?

Whylie. Ja! Zijt gij ze ontmoet?

Fitton. Neen! Ik heb ze nooit gezien.

Whylie. Hoe weet ge dan, dat de brik, die ik aangehouden heb, Nancy heette?

Fitton. Was er een supercarga aan boord, genaamd Christoffel Schultz van Baltimore?

Whylie. Ja zeker, zijn naam was Schultz of Skoelts, of een of ander ver... Duitsche naam; maar ge schijnt haar gepraaid te hebben.

Fitton. Waarlijk niet; ik heb ze nooit gezien.

Wel hoe duivel komt ge dan te weten, dat ik eene Amerikaansche brik heb aangehouden met een' supercarga Christoffel Schultz?

Fitton. De haai, dien gij daar ziet liggen, mijn vriend, heeft mij volkomen tijding gebragt omtrent de Nancy; en de papieren, die gij hier ziet te droogen liggen, zijn hare papieren.

Whylie. Mis, Fitton. Ik heb de papieren verzegeld, en den prijsmeester in bewaring gegeven, toen ik het vaartuig opzond.

Fitton. Ja, de papieren, die u de Kapitein gaf, toen gij hem aanhieldt, hebt gij gevolgelijk met het vaartuig weggezonden: maar de ware papieren, die bewijzen, dat de eigenaars vijanden en geene Amerikanen zijn, zijn die, welke hier te droogen liggen, en die mij gebragt zijn door den haai, dien gij daar ziet, en dien gij mij kwalijk neemt gevangen te hebben.

Luitenant Whylie zag beurtelings mij, den haai en de papieren aan, sprong den kajuitstrap af, en riep: »Ontbijt hoo" — Geen streken tegen uw passagiers, geene verzinselen van u, Fitton.

Wij geraakten spoedig van elkander af, en ik ben niet zeker, dat Luitenant Whylie het geval geheel begreep, tot dat hij, in de haven terugkeerende, vernam dat het vaartuig, op de gevondene papieren, hem als prijs was toegewezen. Latende alzoo aan Jonathan voor het vervolg geen ander redmiddel over, dan zelf de papieren in te zwelgen.

De kakebeenen van den haai bewaard hebbende, zond ik die aan het Hof van Admiraliteit te Jamaica, en schreef er op: »Groet van Luitenant Fitton, en verzoek om deze kaak te mogen aanbevelen, als eenen *kraag* voor onzijdigen, als zij den eed afleggen."

De Luitenant Fitton voegt hierbij, dat dezelfde papieren hebben gediend tot het veroordeelen van een ander vaartuig, door een onzer kruisers te Port Royal opgebragt. Wij meenen dat het Christophe heette. — Toevallig nam Luitenant Fitton den maaltijd aan de open tafel te Kinston, tegelijk met den Kapitein en supercarga van de Nancy, welke zich luid beklaagden, over de gekoperde draken, tirannen van de zee, die niet toelieten dat vaartuigen onder onzijdige vlag hunne wettige bezigheden konden volbrengen. De inhoud der maag van den haai had echter doen blijken dat de zaak anders gelegen was, en eerst nadat Luitenant Fitton de tafel verlaten had, hoorden zij, dat hunne papieren op die wijs waren gevonden. Zij vernamen dit van den Kapitein van een Deensch vaartuig, Ameland genoemd, waarop zij zich onmiddellijk voorzagen van paarden, en de blaauwe bergen doortrokken naar Port Antonio, van waar zij afreisden, en de Nancy en hare lading aan haar lot overlieten.

Weten en Geweten.

Een Reiziger in Zwitserland zeide tegen eenen Geestelijke aldaar, om hem iets verpligtends te zeggen, dat hem boven alles de opregtheid der Zwitsers beviel.

» Ach!" antwoordde de Geestelijke: »Gij moest maar een weinig langer onder ons vertoeven, dan zoudt gij wel anders oordeelen; onze voorouders hadden een *geweten* zonder *weten*, maar nu heeft men er velen die veel *weten* zonder *geweten*.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Nd. Schoener *Dolphyn*, Kapt. G. ELLART, van *Nickerie*, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren F. W. FARBER en 3 bedienden, H. MACLEOD, A. DESSE en 1 bediende, A. ALLEN en 2 bedienden, F. D ACTON en 1 bediende, P. W. LENNON en 2 bedienden en JAN R. HEWITT en 1 bediende.

Den 11den, de Fransche Schoener *l'Aurora*, Kapt. M. GIAIMO, van *Cayenne*; hebbende 2 dagen reis.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. SAM SAYWARD, van Gloucester, hebbende 28 dagen reis.

Den 12den, de Engelsche Sloep *Fun Fan*, Kapt. F. W, Leu, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis; Passagier: T. T. Soesman.

UITGEKLAARD:

Den 9den, het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. DE WEERD, naar *Amsterdam*; lading: 420 vaten Suiker, 29 balen heele Koffij, 199 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 23 balen Cacao en 149 vaten Malassie.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.